

løbe endnu hurtigere og summa summarum, man kan ikke både få besparelser og samtidig få fjernet ventelisterne, som Venstre ellers lovede i valgkampen. Altså et hult løfte, som vi har fået afsløret i dag.

Venstre vil fastholde skattelettelser til de rigeste, men ikke noget som helst til pensionisterne, intet til bistandsmodtagerne, intet til de laveste indkomster. Det er også godt at få det at vide. Til gengæld skal der være penge til erhvervslivet, men altså summa summarum, erhvervslivet, der har rigeligt, de velstillede, som har rigeligt, skal have mere, hvorimod der ikke er ét forslag – sådan måtte jeg forstå det – ikke ét forslag fra Venstre om, at de bedst stillede her i samfundet skal bidrage noget mere til gavn for de dårligere stillede, til gavn for de laveste indkomster, til gavn for at få fjernet ventelisterne i den offentlige sektor. Eller – og det vil jeg så spørge om – er der bare ét forslag, bare ét lille bitte forslag fra Venstre om, at de, der har mest, skal bidrage noget mere til fællesskabet?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg har som andre også lyttet forgæves til hr. Brixtoftes mange eksempler på, hvordan det offentlige kan reducere udgifterne. Det var noget med administration, det var noget med udlicitering, det var noget med arbejdsmarkedsreform. Det bliver forhåbentlig mere konkretiseret, for det svarer ikke i niveau til hr. Peter Brixtoftes intellekt.

Så vil jeg godt spørge hr. Brixtofte: Hvis vi sætter mellemskatten ned, hvordan skulle det så finansieres? For hr. Brixtofte sagde godt nok, at så skulle topskatten i hvert fald ikke reduceres, men den skal vel hæves, hvis vi skal have pengene ind, for jeg regner med, at vi er enige om, at vi ikke skal lave huller i statskassen.

Og så det sidste spørgsmål. Hr. Brixtofte er optaget af bruttoskatten. Hvad med at kigge på det fradrag, der ligger i det? Det er jo en regulær skat. Hvorfor skal den trækkes fra? Så kunne vi jo lave nogle andre justeringer også. Fradragmuligheden med bruttoskatten er jo netop til gavn for de højeste indkomster; det er dem, der har glæde af den, og var det ikke noget, der var værd at kigge på, hvis vi nu lige pludselig også skal kaste det ind? Det synes jeg var interessant.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg lagde mærke til hr. Peter Brixtoftes ordvalg i forbindelse med diskussionen om ejerboliger, hvor hr. Peter Brixtofte sagde: Spare op i egen bolig. Der er forskel på udtrykket spare op i egen bolig og spare op til egen bolig. Og sådan som vi har haft skattesystemet i årtier i Danmark, og som vi gjorde op med ved den skattereform i midtfirserne, som hr. Peter Brixtoftes parti også var med til, der sagde vi, at gældsætning er hidtil blevet belønnet fuldstændig skamløst. Nu laver vi det lidt mindre fordelagtigt at sætte sig i gæld.

Det, der sker nu, er, at gældsætning belønnes lidt mindre, end det gjorde før. Det er under alle omstændigheder sådan, at en meget stor del af Danmarks befolkning sætter sig i stor gæld, når de køber hus, og så sparer de op i egen bolig, men ikke til egen bolig. Når de så omsider har boet i huset i 20 eller 30 år, er de gældfri.

Vi har haft et system, der belønnede gældsætning og straffede opsparing. Det, vi prøver nu, er at fortsætte den linje med at belønne gældsætning lidt mindre og fremme opsparing lidt mere. Det burde Venstre også kunne tilslutte sig.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Som målsætning kan vi naturligvis tilslutte os det. Der er bare det problem, at der er nogle, der har gældsat sig i tillid til bestående vilkår. Det er jo dér, at overgangsregler, og hvordan man i øvrigt indretter lejeværdibeskatningen m.v., er afgørende. For der er jo ikke nogen af os, som synes, det er rimeligt, at folk, der har erhvervet bolig i tillid til gældende regler, derefter ikke kan få økonomien til at hænge sammen.

Derfor er det jo et spørgsmål om, hvordan man griber det an. Men vi har jo i den formulering, jeg har givet udtryk for, sagt, at vi er parate til at drøfte rentefradragsret og lejeværdi i en sammenhæng, så boligejernes samlede økonomi ikke bliver dårligere. Det er en åbning, hvis man ellers kan forstå folketingspolitisk – og det kan fru Elisabeth Arnold.

Derudover så omkring mellemskatten: Altså, mellemskatten og et bundfradrag af den størrelse, som Kristeligt Folkeparti har været fremme med i de seneste dage, koster, som jeg kan regne det ud, sådan nogenlunde det samme